

Міркуючи про тематичний блок останнього числа «Філософської думки» за цей рік, ми вирішили присвятити його головним філософським подіям року, що минає. Адже залишається існувати не просто те, що відбулося, а лише те, що було збережено культурною пам'яттю. Однією з очевидних ознак інтелектуальної нерозвинутої країни є не так відсутність значущих інтелектуальних подій, як відсутність критичної рефлексії та продуктивної пам'яті стосовно того, що відбулося. Значуще чи незначуще, все поринає безслідно у забуття, як у болото. Зробити скромний внесок для зміни цього варварського стану речей, який позбавляє сенсу навіть неординарні інтелектуальні зусилля та результати, вважаємо своїм обов'язком. Можливо, кожен рік в останньому числі журналу доцільно згадувати все значуще, що відбулося у філософському житті за рік. Хай це буде антидотом для властивого багатьом відчуття, наче ми існуємо в якійсь духовній порожнечі.

Спочатку план полягав у тому, щоб члени редколегії визначили на свій розсуд найвагоміші події, а потім — шляхом їх узагальнення — ми виокремили ті, що будуть найбільш згадуваними, та присвятити їм тематичний блок. Однак цей шлях не привів до бажаних результатів, і тому одностайним рішенням редколегії обмежилися лише двома провідними подіями — у вітчизняному та зарубіжному інтелектуальному просторі. Незаперечне лідерство на українських теренах здобула боротьба філософської громадськості та людей, солідарних із нею, проти фактичного нищення вітчизняної філософії шляхом де-факто усунення її зі структури університетської освіти, що його розгорнуло МОН України на початку 2015 року. Другою подією вже у світовому — найближчим чином європейському — гуманітарному просторі стала шокувальна своєю млявістю (і то м'яко сказано!) реакція інтелектуалів на небезпечну руйнацію світового політико-правового порядку, що її заподіяла агресія Росії проти України, передусім перша від закінчення Другої світової війни територіальна анексія на європейському континенті (Крим). Причому руйнація чинного світового порядку — не просто фактичність того, що відбулося та відбувається, а відверто заявлена російським керівництвом програма зовнішньополітичних дій.

До цих двох головних подій додаються ще дві.

Перша — це огляд найвагоміших філософських книжок, що вийшли друком цього року. Приємно, що поточний рік був доволі рясним на гарні, високоякісні видання (і деякі з них розглянуто в рецензіях нашого часопису). Однак в огляді вирішено спинитися на безпрецедентних для українського філософування працях, які, безумовно, позначають якісно новий рівень теоретичної роботи.

Друга — доволі парадоксальна за змістом. Це — значущі події, які цього року (як і впродовж низки попередніх років) не відбулися. Не відбулися, попри нагальну потребу в них, усіма визнану актуальність та бажаність. Таких найважливіших подій, що не відбулися, ми виділили дві. Це, по-перше, Премії з філософії, традиція вручення яких була напроцуд вдало започаткована 2011 року, але не дістала подальшого продовження. По-друге, це ще більш стражденний Всеукраїнський філософський конгрес, який вперто не хоче відбутися вже протягом 20 (!) років (якщо рахувати від попереднього, проведеного у далекому 1995 році).